

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15980/2022
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Београд, чији је пуномоћник Маја Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Игор Комљеновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18733/19 од 24.11.2021. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18733/19 од 24.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18733/19 од 24.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19628/18 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу Јавног извршитеља Костић Бојана из ... И.Ивк ../16 од 30.12.2016. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 5.610,00 динара са законском затезном каматом од 13.12.2016. године до исплате, као и трошкове извршења у износу од 5.544,00 динара, те је одбијен, као неоснован, тужбени захтев. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18733/19 од 24.11.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одржано на снази решење о извршењу Јавног извршитеља И.Ивк ../16 од 30.12.2016. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 5.610,00 динара са законском затезном каматом од 13.12.2016. године до исплате и трошкове извршења у износу од 5.544,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 34.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 20/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Правноснажном пресудом обавезан је тужени, у својству регистрованог власника путничког возила, да тужиоцу плати накнаду за коришћење јавног паркиралишта сходно Одлуци о јавним паркиралиштима („Службени лист Града Београда“, бр. 12/2010... 36/17). О захтеву тужиоца одлучено је на основу примене материјалног права, а у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужиоца за истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење, као иницијални акт ове парнице поднет је 13.12.2016. године, а вредност предмета спора је 5.610,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење, са којих разлога ревизија туженог није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

У споровима мале вредности, дозвољеност ревизије се не цени према члану 413. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**